



Móda je jednou z vášní Indiry Gumarové.

Tatarská

INDIRA GUMAROVÁ
je manželkou českého
velvyslance v USA.
V poslední době je o ní
slyšet zejména jako
o velké propagátorce
evropské módy za „velkou
louží“. Jak se tahle
rodačka z Uzbekistánu
stala patronkou mladých
českých návrhářů?

Zivotní příběh paní Indiry by vydal za román. Narodila se v tradiční tatarské rodině, která smyšlela pokrovem a umožnila jí vzdělání. Indira hrála bravurně na piano, vystudovala ekonomii... A ve svých 22 letech působila v pobočce OSN v Taškentu. Slibný start do života narušilo téma svatby. V tradiční tatarské společnosti se dívky vdávají poměrně brzy a sňatky jsou domlovány rodiči. Když tento osud potkal Indířinu starší sestru, pochopila, že by to samé zanedlouho čekalo i ji... „Nedovedla jsem si představit, že jednou přijdu a řeknu: „Tak tohle je tvůj muž, se kterým zůstaneš do konce života,“ přiznává paní Indira a dnes s úsměvem vzpomíná na svůj velký útěk z domova: „Řekla jsem rodičům, že si jedu koupit svatební šaty. Skočila jsem do letadla do New Yorku a zmizela na dvacet let...“

NOVÝ DOMOV I MUŽ

K odvážnému kroku mladé „nevěstě na útěku“ dopomohla Američanka, kterou potkala při práci pro OSN. Díky ní získala povolení na tříměsíční stáž v USA a zároveň i svou osobní vstupenku ke svobodě. Začínat v cizí zemi, bez přátel, rodiny a zázemí, nebyl žádný med. Indira napnula všechny sily, aby uspěla. Naučila se perfektně anglicky a podařilo se jí dokonce vystudovat žurnalistiku v New Yorku. Po

REBELKA

kolem mladé Tatarky roztočil pracovní kolotoč a na jedné z akcí poznala i svého budoucího manžela, Hynku Kmoníčka: „Pracovala jsem jako produkční v divadle, které mělo v repertoáru představení o církevních restituicích, což není zrovna téma pro běžného amerického diváka. Napadlo mě pozvat velvyslance OSN ze zemí, které si touto zkušeností prošly. Obeslala jsem jich sto, přišel jeden. Ten český, můj budoucí manžel Hynek Kmoníček... Čím mě zaujal? Byl neuvěřitelně zábavný... Zkrátka úplně jiný, než byste od diplomata čekali,“ vzpomíná na okamžik seznámení. Nová láska změnila Indíře život. Vdala se za muže, kterého si sama vybrala (čímž překročila tatarskou tradici). Získala nový domov – Českou republiku – spolu s ní nový jazyk, kulturu, zvyky, tradice.

MÓDA JE KOMUNIKACE!

Začínat pořád v nové zemi Indíře nevadí. Říká o sobě, že je kočovník a najde si „domov všude“: v New Yorku, v Praze (kde se jí mimo chodem moc líbí) nebo ve Washingtonu, kde Kmoníčkovi momentálně žijí. „Washington je město politiků. Říká se, že když tam chcete mít kamaráda, máte si pořídit psa, od kterého víte, co čekat. My s Hynkem psa nemáme, ale kamarády ano, tak tu žijeme doopravdy a méně předvídatelně. K tomu patří i to, že se snažíme navázat na místní módní scénu, abychom z konzervativního Washingtonu udělali malý New York a posunuli ho k větší otevřenosti,“ zamýšlí se Indira. Podle ní je móda určitý způsob komunikace mezi lidmi. A toho je potřeba využít...“

„Diplomacie je z principu konzervativní. Funguje tu určitý „dress code“. Něco ve stylu:

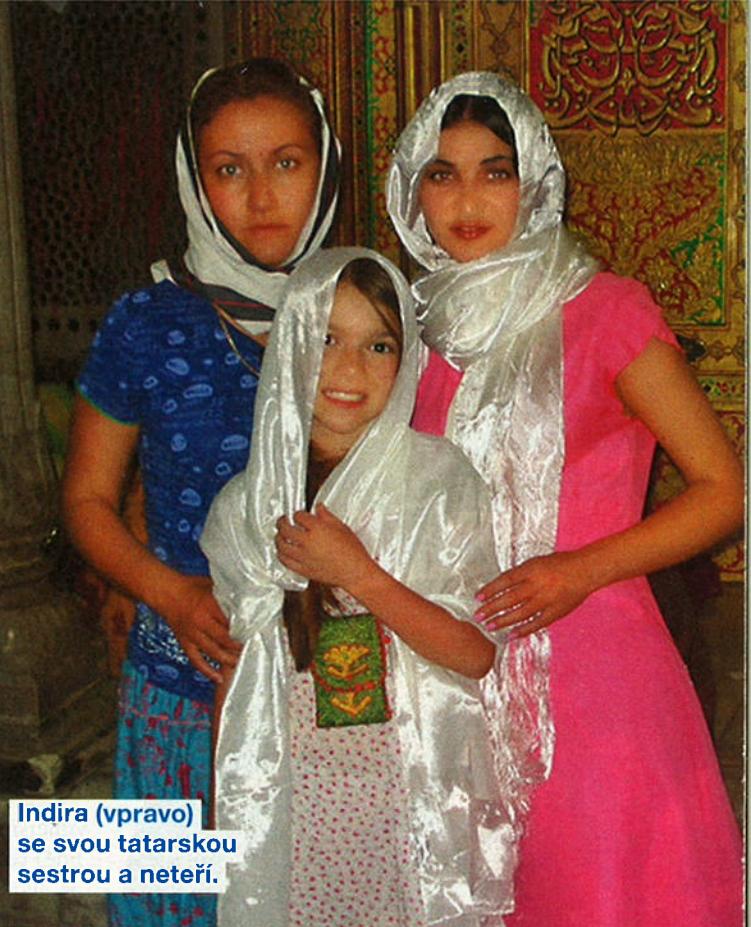
Manželé
Kmoníčkovi
momentálně
žijí v USA.



Nemáš oblek? Nejsi diplomat! U manželek politiků to tak přísně není. Outfit volí podle zvyklostí určitého města. Například v Austrálii, Indii nebo New Yorku může být partnerka diplomata tak odvážná, jak se sama cítí. Ve Washingtonu je to jiné. Když byli u moci prezidenti Eisenhower či Reagan, tradovalo se, že „oficiální oblečení dámy“ jsou černé šaty s jednou řadou perel. Neoficiální outfit dámy byl úplně stejný, ale bez perel. Dneska je naštětí situace jiná. Přímalu, ale jistě do konzervativního Washingtonu přichází svěží a barevná móda. I lidé z politické branže se chtějí dobře a kvalitně oblekat. A to je příležitost pro spoustu talentovaných návrhářů. A ti čeští by tu určitě neměli chybět,“ vysvětuje paní Indira.

CO POLITIČKA, TO JINÝ STYL

Také si lámete hlavu, jak taková „diplomatická móda“ vypadá? „Vždycky je o pár stupňů konzervativnější než ta běžná. To se týká hlavně délky sukní, hloubky výstřihu – prostě v zásadě všechno, co nějakým způsobem zdůrazňuje ženskou sexualitu,“ vysvětuje Indira a jedním dechem ale dodává:



Indira (vpravo)
se svou tatarskou
sestrou a neteří.

že i v politice je stále více žen, které si razí svůj vlastní styl. Například manželka bývalého amerického prezidenta Michelle Obama: „Ta má osobitý vkus, který si ale těžko představíte na někom jiném...“

Její pravý opak je například současná německá kancléřka Angela Merkel, která nosí usedlejší saka v barvě lahví z NDR, „hodnotí módní projev paní Indiry, které je nejbližší klasická elegance Jacqueline Kennedy. „Pro mě osobně je důležité, abych se v outfitu cítila dobře. Musí být v souladu s mojí osobností, ale také s příležitostí, na kterou si ho beru.“

Oblečení je slovník, takže jazyk a obecenstvo musí vzájemně konverzovat místo toho, aby se rušilo,“ vysvětuje Indira Gumarová. Manželka oblíbeného českého diplomata ve svém šatníku nezapře svůj temperament a tatarský původ. „Mám ráda ostré, kontrastní barvy. Nebojím se netradičních kombinací, pokud se v nich cítím autenticky. Nosím ráda oblečení nebo doplňky, u kterých se lidé zarazí a ptají se: „Odkud to máte?“ Samozřejmě jde někdy o výstřely, které si nemůžu vzít na oficiální akce. Proto když se chystáme s manželem na nějakou diplomatickou akci, raději se ho zeptám, jak se mu moje oblečení líbí. Když se mu něco nezdá, tak většinou o nějaký ten krok ustoupím.“

ŠANCE PRO ČESKÉ NÁVRHÁŘE

Vystrojit se na důležitou akci vyžaduje zkušenosť. Proto si paní Indira občas nechá s výběrem poradit. Ale víceméně stejně sází na svůj vlastní pocit.



Indira se přátelí s „králem bot“, Manolo Blahnikem.



S Marií Royce, která je manželkou republikánského kongresmana Eda Royce.



Paní „velvyslancová“ s českými návrháři Nikol a Jakubem Ponerovými.



Model návrhářů Ponerových, který představili u příležitosti módní přehlídky Fashion Night Ignites ve Washingtonu.

„I tak se občas stane, že člověk udělá módní přešlap. Jaký byl ten můj? Jednou jsem měla na sobě extravagantní čínské boty, které mi děsil rozpustil do takového tvaru, že jsem je musela zahodit. A pak jsem běhala na jednání s králem bot, Manolo Blahnikem, úplně bosá. A on se mi pořád smál a smál...“ S módním návrhářem obuví pojí paní Indira dlouholeté přátelství. Možná ji tyhle legrační situace inspirovaly k nápadu propojit diplomacii s módou.

Paní Indira Gumarová se stala spoluzařaditelkou nadace Diplomacy and Fashion, která se snaží politiky přesvědčit, aby se ve svém oblékání trochu uvolnili a nebyli tak upjatí.

„Když budou barevnější, civilnější, jejich publikum (obyčejní lidé) se zase nebude děsit toho, že je svou šedivostí unudí k smrti,“ vysvětluje s úsměvem. Nadace už má za sebou první velkou módní událost – Fashion Night Ignites – která proběhla letos v březnu. Vznikla ve spolupráci s velvyslancem Slovenska, Malty, Česka a měla diplomatům představit tvorbu mladých evropských návrhářů.

U KMONÍČKŮ VEDOU MOTÝLKY

Diplomaté reprezentují svou zemi. A to by mělo částečně platit i o jejich šatníku. Proto paní Indira vlastní pár modelů od českých návrhářů a ráda by zviditelnila i díla dalších mladých talentů. „Vlastně pořád hledám, co se objeví na domácí scéně a co je nositelé i jinde. Každý ročník Umprum a dalších škol bedlivě sleduji,“ dodává. Napadlo nás se zeptat, jak se její snaha změnit šatník diplomatů setkává s úspěchem u manžela: „To už je horší,“ směje se paní Indira a pokračuje: „Hynek je intelektuál. Je schopen mi udělit přednášku o historickém vývoji klobouku v Číně, a uhájí si tak svůj styl. Já to řeším tak, že když se mi něco vyloženě nelíbí, vyházím mu to ze šatníku a tím si zaručím, že ve zbylém výběru bude stylovější, než by třeba sám chtěl. Zkrátka metrosexuála z něj neudělám, ale kultivovaného intelektuála ano. Hynek se vždycky vy rádí při výběru motýlků, ve kterých se opravdu vyzná,“ uzavírá paní Indira.

Příští týden:
Dva muži se zoo – návštěva u lemurů a zubrů



Text: redakce; ilustrační foto: Fotolia

Čemu se raději vyhnout

Černý a zelený čaj a káva jsou silně močopudné, proto byste tyhle nápoje měli konzumovat spíše umírněně, případně byste po nich měli vypít ještě sklenici vody. Dále je dobré z jídelníčku vyloučit všechna průmyslově zpracovávaná konzervovaná jídla a tučné pokrmy. Obsahují totiž přídavné látky, které můžou vést k zadržování vody v těle.

Aby se dobrá předsevzetí naplnila.

Zázračná vodní kúra

Voda je jediná čistě přírodní poživatina, která je naprosto bez kalorií.

Můžete si ji proto dopřávat v jakémkoliv množství, ať už v tekuté, nebo pevné formě.

Látková výměna

Díky vodě můžou ve vašem těle optimálně fungovat buňky a s nimi spojené metabolické procesy. Voda přesouvá živiny tam, kde jsou potřeba, a díky tomu je snazší i hubnutí. A nejenom to, s dostatečným příjemem tekutin se budete cítit celkově více ve formě a pohyb pro vás bude radostí.

Pitný režim

Denně byste měli vypít až 2 litry tekutin, při sportovních aktivitách nebo v horku ještě více. Nejlepší je voda nebo neslazený bylinkový čaj, přípustné jsou ale i ředěná ovocná šťávy (maximálně s třetinovým ovocným podkladem). Pokud vás samotná voda začne třeba nudit, můžete si ji zpestřit přírodním ochucovadlem.

» Pro více chuti

Vodu nemusíte pít tak, jak je, ale ani do ní není potřeba lít přeslané sirupy. Jděte na to chytře a ochutněte si vodu čistě přírodními složkami.

» Červeno-zelená ovocná bomba

Rozpis na 1 sklenici:
2–3 středně velké jahody očistěte a rozkrojte na polovinu. Limetku omyjte a nakrájejte na kolečka. Všechno vložte do sklenice, přidejte pár lístků čerstvé máty a doplňte vodou. Před vypitím nechte chvíli odstát, ať se přísady můžou plně rozvinout. Nápoj chutná po létě a sluníčku.

» Citrusovo-borůvkové osvěžení

Rozpis na 1 sklenici:
Omyjte menší hrst borůvek a 1 citron, ten nakrájejte na plátky. Společně s lístky čerstvé máty vše vložte do sklenice a doplňte vodou. Máte-li rádi kyselejší chuť, přidejte ještě pár kapek citronové šťávy. Nechte chvíli louhovat a pak už jen vychutnávejte.